

kvalitet var langt ringere end normalt. Det var derfor til at forudsige, at når krigen engang ophørte og varelagerforsyningen atter blev normal, ville disse varelagre være vanskelige at realisere med normal avance. Denne prisrisiko, som erhvervslivet på grund af krigen måtte pådrage sig, blev kompenseret gennem adgangen til at foretage skattemæssige nedskrivninger på varelagre.

Mens nedskrivningsreglerne dengang var særdeles velbegrundede, er tiden for længst løbet fra ordningen, som heller ikke kendes i andre af de lande, vi handler mest med, herunder EF. Varelagernedskrivningsreglerne er i dag udelukkende en statssubventionering af erhvervslivet ved hjælp af den gennem nedskrivningen opnåede skattecredit.

Eller som det beskedent udtrykkes i et skatteministerielt svar: »Regeringen er enig i, at reglerne for varelagernedskrivning har mistet deres oprindelige funktion. Regelsættet blev indført i efterkrigstiden, hvor der var knaphed på varer, og hvor stærkt svingende priser kunne virke hæmmende på lageropbygningen.« Der henvises til Skatteudvalget, L 59 – bilag 7, dateret 29. januar 1990.

I en økonomi, hvor priserne stiger og de handlende opmærker priserne på bestående varer i takt hermed, og hvor varelagrene i øvrigt i forvejen opgøres til en værdi, der ligger langt under fremstillings- eller anskaffelsesprisen, savner nedskrivningsreglerne enhver saglig begrundelse. Derfor foreslås reglerne fra 2. verdenskrig nu ophævet med en aftrapningsordning over 6 år med 5 procentpoint om året.

Varelagrenes værdi opgøres helt legalt langt under kostpris

I dag kompenseres erhvervslivets prisrisiko for bestående varelagre gennem meget gunstige regler for varelagrenes værdiansættelse.

Formelt fastsættes varelagerets værdi ifølge lovbekendtgørelse nr. 564 af 21. august 1987 på grundlag af:

1. Dagsprisen (genanskaffelsesprisen) ved regnskabsårets slutning.
2. Indkøbsprisen med tillæg af fragt, told og lignende (faktura prisen) eller
3. Fremstillingsprisen, såfremt varen er fremstillet i egen virksomhed.

Og det lyder jo godt nok.

Men ifølge ligningsvejledningen kan den således opgjorte pris reduceres, såfremt varen er ukurant. En vares ukurans kan skyldes, at varen er beskadiget eller defekt. Men ukurans kan også have tekniske eller økonomiske årsager. Dette kan hidrøre fra ændrede fabriktionsmetoder, ændrede markeds- eller efter-

spørgselsforhold, fejlslagne indkøbsdispositioner, nye produkter m.v.

Varer, som på grund af ovenstående kan betegnes som teknisk eller økonomisk ukurante, værdiansættes til følgende procenter af den værdi, varen er optaget til ved regnskabsårets begyndelse, eller den lavere værdi, hvortil varen kan optages efter varelagerloven, såfremt omsætningshastigheden er faldet væsentligt i forhold til den normale omsætningshastighed for den pågældende vare:

1. år: 50 pct.
2. år: 25 pct.
3. år og senere: varen ansættes til 0,00 kr.

Ansættelsen af varelagerværdien er således i høj grad beroende på et skøn, som ligningsmyndigheden er uden de store muligheder for at kunne kontrollere rigtigheden af.

Det kan således fastslås, at varelagerværdien i praksis kan ansættes netop under hensyn til den type tab, som varelagernedskrivningerne skulle kompensere for.

Ligestilling betyder, at privatejede virksomheder går fri

Lovforslaget forudsætter, at begrænsningen for varelagernedskrivningerne i første omgang indføres for den gruppe aktieselskaber, der ved lovændringen den 28. december 1989 fik nedsat selskabsskatteprocenten fra 50 til 40. Baggrunden er, at der med denne nedsættelse blev skabt en særdeles uhensigtsmæssig skattemæssig forskelsbehandling mellem selskaber og personligt ejede virksomheder, som den netop indførte virksomhedsordning i skattereformen havde haft til formål at fjerne. Det forudsættes også, at såfremt virksomhedsskatten bringes på linje med selskabsskatten, så igangsættes en aftrapning over 5 år for disse.

Banderoler m.v. fjernes fra afskrivningsgrundlaget

Lovforslaget ophæver endvidere den tvivlsomme fortolkning af varelagernedskrivningsreglerne, hvor efter banderoler betragtes som en slags hjælpevarer, der kan medtages ved opgørelsen af varelageret og indgå i nedskrivningsgrundlaget.

Igangværende arbejder for liberale erhverv skal medregnes

Lovforslaget lovfæster endvidere den hidtidige praksis for opgørelse af igangværende arbejder med den væsentlige forskel til nuværende praksis, at liberale erhverv, f.eks. advokater og revisorer, også forpligtes til at medregne værdien af igangværende arbejder. Uvist af hvilken årsag har en række liberale